

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2026 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 531 § 3 k.p.k.)

sprawy I.D.

skazanej z art. 207 § 1 i 1a k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 7 stycznia 2025 r., sygn. II AKa 299/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 18 marca 2024 r., sygn. II K 20/23,

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 zd. drugie i §

3 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1

ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze w zw. z § 17 ust. 3 pkt 2 i § 4

ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z

2024 r., poz. 763),

wobec cofnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez skazaną

p o s t a n o w i ł:

1. kasację pozostawić bez rozpoznania;

2. zwolnić skazaną I.D. od wydatków postępowania kasacyjnego i obciążyć nimi Skarb Państwa;

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. I.D. – Kancelaria Adwokacka w P. – kwotę 1.476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT, tytułem

**wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz
skazanej I.D.**

[WB]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 stycznia 2026 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 14 stycznia 2025 r. (k. 30), skazana I.D. oświadczyła, że domaga się cofnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego przez jej obrońcę od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 stycznia 2025 r., sygn. II AKa 299/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 18 marca 2024 r., sygn. II K 20/23, wskazując, iż zgadza się z wydanym orzeczeniem i chciałaby odbyć wymierzoną karę 3 lat pozbawienia wolności (w systemie terapeutycznym w zakresie terapii uzależnienia od alkoholu).

Wobec skutecznego cofnięcia kasacji, zgodnie z brzmieniem przepisów art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 zd. drugie i § 3 k.p.k. nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony przez obrońcę skazanej należało pozostawić bez rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron — wobec złożenia przez skazaną oświadczenia o jego cofnięciu.

Jednocześnie, kierując się względami słuszności, o których stanowi art. 624 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy zwolnił skazaną od wydatków postępowania kasacyjnego i obciążył nimi Skarb Państwa. Konsekwencją tej decyzji jest również decyzja o zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. I.D. – Kancelaria Adwokacka w P. – kwoty 1.476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanej I.D., zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze w zw. z § 17 ust. 3 pkt 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z

urzędu (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 763). Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego: „[a]dwokat ustanowiony z urzędu zachowuje natomiast prawo domagania się od Skarbu Państwa wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji, jeżeli skarga ta zostanie pozostawiona bez rozpoznania z przyczyn innych niż związane z samym tym pismem, np. z uwagi na nieuiszczenie przez stronę wymaganej opłaty od kasacji czy cofnięcia przez nią tej skargi”, a ostatnia z tych sytuacji (cofnięcie kasacji) miała miejsce w przedmiotowej sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005 r., IV KK 418/04, OSNwSK 2005/1/387, LEX nr 223047).

[WB]

[a.ł.]